

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
 Egyes számok kaphatók: a dohányzószékben.

Szent István emlékezete.

(sz. f.) A nagyok emlékezetének nem szabad élni halványodni. Olyan ez, mint a nap az égen. Nap nélkül nem lehet élet a földön. A nagy elődök lelkes emlékezete nélkül veszendőnek indul a nemzeti lét életerős fája.

S különösen nem szabad a magyar szivekből kivieszni Szent István emlékezetének. Mert benne és általa nyilatkozott meg legelőször és legkiválóbban a népek útját intéző Istennek áldó keze nemzetünk történetében. Pusztában csatangoló vad nép volt a magyar, mely éhezte és szomjuhozta az igazságot; s mint annyi, a pogányságban sinlődő nomád népszsomszédja, ő is elveszett volna a céltalanság és vad erkölcsök homokbuckái között, ha nem adja neki az Ég kegyelme Szent Istvánt, aki kézen fogta s elvezette a krisztusi hit lelkeket, -népeket- éltető forrásvizéhez. Innen merítette a magyar nép a nemzeté alakulás nagy gondolatait s eme nagy gondolatok mellé innen szivta magába azokat a szent és magasztos érzéseket, amelyek egy dicsőséges s szomorú tapasztalatokkal gazdag ezeréves élet keretében

a világ egyik leghatalmasabb s leglovagiasabb nemzetévé avatták a magyart.

A történet tényeit letagadni nem lehet. Ezek a tények bizonyítják a legfényesebben Szent István király gondolatának mindenkorai igazságát, hogy csak Krisztusban és Krisztussal élhetnek boldogan és hasznosan a nemzetek. Nagy és hatalmas a nemzet, amíg krisztusi gondolatokkal és érzésekkel töltekezik, de sorvadtan, petyhüdt tagokkal vánszorog tovább a népek országútján, ha ezeket a gondolatokat és érzéseket magától eltaszítja. Oktalan s nem minden rosszakarat nélkül való beszéd tehát az, hogy a vallásos, hit szerint való gondolkodás és cselekvés nem játszhatik bele a politikába. Belejárzott mindig s bele kell játszania ma is, ha azt nem akarjuk, hogy keresztény nemzeti létünknek Szent István rakta erős alapjai a szemünk láttára szétporladjanak.

Szent István emlékezeténél ennél fogva ki kell tártani a mi sziveinket s megtölteni azokat az emlékezetnek minden termékenyítő hatásával.

Nyissa ki szivét a keresztény magyar család s jusson végre komoly tudatára, hogy ő a nemzet alapja; ha a keresztény

magyar családban nem születnek s hitvalló apák, vallásos anyák példaadó életén nem nemesedhetnek s nőhetnek nagyra hitvalló férfiak és vallásos nők: akkor sirja felé rohan ez a nemzet s nincs hatalom, mely romlásában feltartóztathatná.

Nyissa ki szivét és szemét a társadalom! Lökje ki magából az erkölcsi szemetet, mely annál veszedelmesebb, minél fényesebben öltözködik. Rázza le nyakáról a lelketlen butítók és hazátlan igaztók éhenkórász söpredékét, mely immár e város polgárságát is annyira megrontotta. Utasítsa el magától a rosszat, a hit- és hazaelenest, akár újságikkben, akár olcsó könyvekben, akár demagógok habzó száján kellett magát. Mert ha így nem cselekszik, azok a kigyók fogják holtra sebezni, amelyeket most a könnyelmű nemzetőrömség tevével táplálgat a kebelén.

És nyissa ki szivét és szemét a hatóság. Járjon kezére a családnak és társadalomnak minden ügyében. Segítsen, ahol lehet, sujtson, ahol kell és ne engedje, ha még oly kevés is, a szigorú igazságot a hamisságok s egyéb machinációk ravasz utvesztőin át a gonoszság javára el-siklani.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Szent István ünnepén.

A csákvári Kath. Kőr Szent István-ünnepélyére írta: **SZEMLEÉR FERENC.**

Magyar szívének önzellen hitével
 Gyült össze ma ez ünnepelő sereg,
 Hogy honfi lelke lobogó tüzével
 Emlékezések lángját gyújtsa meg.
 Az ősi múltnak aranyos kódéből
 Magyar dicsőség fénye csillan át:
 István királyt mutatja, őt, a Szentet,
 „A magyarok tündöklő csillagát.“

Mint gyermek néz a gondos jó atyára:
 Magyar szív Rá is hálásan lekin.
 István királyt siratja egyre vissza,
 Hogy kormányozná nemzetét megint.
 Mert rombadőlt s örökre veszni indult,
 Mít hajdan Ő út bölcsen alkotott,
 S Szűz Máriának szép virágkertjében
 Nem látni mást, csak terjedő gyomot.

Óh, veszni tértek a magyar erények! ...
 Óh veszni tért az ősi, tiszta hit.

Család körében s künn, az élet útján
 Nem hajtja többé szép virágait.
 És veszni tért a honnak szent szerelmé.
 Hazát szeretni már nem is tudunk.
 Az ősi földet eldobjuk magunktól
 És idegenbe, másfélde futunk.

A jók szavát, intését meg nem értjük,
 De aki trón s törvény ellen beszél,
 S erkölcs helyett szívünkbe mérget öntöz:
 A jött-ment köztünk ront s nyugodtan él.
 És egyre nő a bűn, nyomor, belegség;
 És egyre gyengül az erős magyar ...
 Mely ősi hitért, honért kiállna bátran:
 Kevés a jellem, fogy a férfikar ...

E nagy veszélyben oh kihez kiáltunk? ...
 Hozzá esengünk Szent István király!
 Ha nem segíted ezt a gyenge népet,
 Elvész bizonynyal s néma sirba száll,
 Szent Jobbdólat, mely ád, terjeszd föléd
 És kérd le rája Szűz Anyánk kegyél:
 Vezesse, védje s veszni sohasse hagyja
 Hozzá könyörgő, árva nemzetét!

Pál Viki házassága.

A farsang jól belenyult a márciusba, úgy, hogy mikor Buzyék Pestről haza jöttek, a nap már lemosolygta a pusztá testéről a fehér gubát s a bogárhátú házak is már csak úgy panyókára vetve türték magukon.

Valami különös varázsszal hatott Buzy Tercsire a téli fagy fölengedése, a langyos szel-
 lőben ringó tavasi napsugár. Kidőlt az ablakba s teli tüdővel élvezte a friss, jeleső levegőt s úgy érezte, mintha maga is, lelke is beleolvadna a nagy természettel együtt az újjászületés gyönyörébe.

Olyan furcsának, olyan nevetségesnek tűnt fel itt mindaz, a mit két hónap alatt átél a város falai között. A korszók, a váci-utca, a korcsolya-pálya s különösen a báltermek szédítő világításokkal, bódító zenéjükkel, fülledt levegőjükkel s fecsegő táncosaikkal ...

Egyre kacagott, maga sem tudta miért, azután kis hiba, hogy sirva nem fakadt, mikor eszébe jutott, hogy mennyi alkalmatlanságot okozott gyermekes macacsságával kedves „öregének“, kik bizony nem könnyen határozták el magukat arra, hogy falusi odujuk nyugalmát az ideges nagyváros pokoli zajával felcseréljék.

Papp Károly

Selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott

Városház-tér, 5. szám alatt.
 (Bejárta a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárak, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígerek. 2721 158-53

Mai lapunk 6 oldal.

Csakis így: krisztusi gondolatokkal, érzelmeikkel és cselekedetekkel őrizhetjük s növeszthetjük kötelezőségeinket Szent István örökségét a keresztény magyarság javára, melynek elvesznie nem szabad, ha még oly sokat áskálódnak is ellene.

Néhány szó az új balatonparti vasútról.

A balatonparti vasútnak évek óta húzódo kérdése, a Balatonhoz közel fekvő községek érdekei szerint különböző fázisokon ment már keresztül, de a vitatkozáson túl még nem jutott. Bajos volna eldönteni, hogy a vasúti kérdés csökönysége az érdekek összeütközésében, vagy az érdekeltek mulasztásában birja-e alapját. Az bizonyos, hogy a vasút kérdése nem aludt el, ami annak aktualitását és feltétlen szükségességét jelenti.

Azt is biztosra vehetjük, hogy közel van az idő, midőn a vitatkozások teréről az építkezésre jutunk s egy nagy vidéknek érdekei a világban is kielégítést nyernek.

E fontos ügyet új világításban mutatja be Bakó József országgyűlési képviselő ur alábbi levele, melyet a következőkben adunk:

Kesene augusztus hó.

Miután a veszprémi, zalai és fejevármegyei sajtó már több ízben foglalkozott az új balatonparti vasút ügyével, különösen pedig azzal a vasúttal, mely Székesfehérvárról indulva ki, végigszalna a Balatonpartját egész Tapolcáig; s miután az említett sajtó cikkeiből azt látom, hogy a megindított mozgalomról sok tekintetben rosszul vannak informálva: nem hűség vizetkegetésből, hanem a közönség fölvilágosítása céljából az általam indított mozgalomról s annak eddigi haladásáról a következőket jelenthetem.

A Balaton északi oldalának létföltétele a vasút. A Balatonpartnak az a része, mely még mindig nélküli a vasutat, sorvadoz, haldokol; lakosai az anyagi tönk szélén nyomorognak, mert ami eladni való boruk, vagy más terményük van is, sokkal olcsóbban kénytelenek azt eladni,

mint azon községbeli lakosok, akik a vasút áldásaiban részesülnek.

Azt is teljes lehetetlenségnek tartom, hogy Veszprém városa a Balatonnal Almádiig vasút által összekövte ne legyen.

Midőn ez év március 6-án a kereskedelmi miniszteriumnál kértem egy küldöttség élén a Székesfehérvárról kiinduló vasutat: kijelenttem az államtitkár ur előt, hogy mi nem a veszprém-tapolcai vasút ellen jöttünk kérelmezni, hanem egy teljesen új vasutat kérünk Székesfehérvártól Almádiig és azért eszedezünk, hogy ez a vasút Almádinál bele torkolthasson a veszprém-tapolcai vasút sinjéibe.

Tévesen voltak tehát a lapok értesülve, midőn azt írták, hogy ha az általam megkezdett mozgalom valóra válik, akkor Veszprém kimarad a balatonparti vasútból. Ezt senki sem kívánja. Sőt nekem is minden törekvésem odairányul, hogy a veszprém-tapolcai vasút kiépítését előmozdítam. É a vasút megépíthetése már is befejezett dolog, mint erről a legközelebbi napokban egészen illetékes helyről értesültem.

A veszprém-tapolcai vasút tehát okvetlen meg lesz s már a jövő ősszel, de legkésőbb az azt követő tavasszal minden bizonynal megkezdődik a kiépítése is.

Nem tudom tehát magamnak megmagyarázni azt, hogy miért viseltetek a veszprémiek oly nagy ellenszennvel a székesfehérvári-almádi vasút iránt? Hiszen a vasutjók a saját kívánságuk szerint fog kiépülni. Azt hiszem, hogy ezzel megedgedhetnek. Úgy fog kiépülni, amint ők kívánják, tehát akarattuk, keressük teljesítve lesz.

Ez azonban én szerintem nem zárja ki azt, hogy egy másik elhagyott vidéket is ne boldogítsunk a vasút áldásaival. En részemről azt szeretném, ha minden egyes község vasúttal rendelkezhethetne. Annnyival inkább óhajtom azt egy olyan vidéknek, mely élyénk forgalmat biztositana a vasút számára mind a személy-, mind pedig a tehérru-forgalomban és döntné a jövődelmet az állam kasszájába. Ilyen vidéknek tartom én a Székesfehérvártól Almádiig terjedő vidéket, melyen gróf Batthyány Lajos közbenjárása folytán az új vasutat kiépíteni óhajtjuk.

Székesfehérvár, mint régi királyi város, méltán megérdemli, hogy a Balaton északi oldalával is egyenes vasúti összeköttetésben legyen. Utána Sárpentele, gróf Széchenyi Viktor nagy uradalomával; a két Batthyány, báró Dumond-féle (most már Blau. Szerk.) nagy uradalomával, 1200

lakosával, nagymennyiségű gabonájával és borával, Szent Mihály Zichy Rafael gróf szép birtokával s 1200 lakosával, melyhez a most már szintén bort termő Urhida járul, Polgárdi 3000 lakosával, rengeteg mennyiségű gabonával és borával, gróf Batthyány Lajos-féle nagy uradalomával; Füle 1200 lakosával, Fejérmegyében leghevesebb árpájával, a veszprémi káptalan nagy uradalomával; Csajágh 1300 lakosával, nagymennyiségű gabonájával és borával; Kesene 1700 lakosával, évi 5000 hektoliter bortermelésével, nagymennyiségű gabonájával, a Tanulmányi Alap 2700 holdnyit uradalmával, közvetlen a község melletti gözhajó állomásával; a vasút hiánya miatt még kezdetleges, de már évenken 4-5000 fűrdővendég által látogatott nagy alkalmas balatoni fűrdőjével; Vörösbény mintegy 1000 főnyi lakosával, acélus buzájával és nagymennyiségű borával, a Tanulmányi Alapnak 5-6000 holdas uradalmával, szintén megérdemli azt, hogy a székesfehérvári-almádi vasút kiépítését. Sőt a Balaton északi oldali összes lakossága Kereszthelytől Kesenéig nagyon sokat nyerne ezzel a vasúttal, mely Almádinál torkolnék be a veszprém-tapolcai vasútba, mert Székesfehérvárral, sőt magával az ország szívével, a fővárossal is egyenes összeköttetésben lehetne.

Az általam elmondott okoknál fogva nem hiszem, hogy találkozzék okos ember, akár Veszprém-, akár Fejér-, akár Zalamegyében, aki a fehérvári-almádi vasutat nem helyeselné.

Azért kérem azokat az urakat, akik eddig a mi egész különálló vasutunknak ellenségesek voltak: ne viseltessenek irántunk ellenséges indulattal s sziveskedjenek elnézni jó szemmel azt, ha más elhagyott vidék is részesülhet a vasút áldásaiban anélkül, hogy az ő vasutjuk felépítése legkevésbé is akadályozva volna. Hiszen semmi kárt nem teszünk mi a veszprém-tapolcai vasútnak, sőt annak kiépítése mellett kardoskodunk. Nem lehet az, hogy egy olyan vidék, mely a vasútból magának jótékony hasznót merithetne, az állam bevételeit ugyanancsak a vasutal nagy mennyiségben szaporíthatná: vasutat ne kapjon. Hiszen Fehérvártól Almádiig, az általam felemlített községek nemcsak a tőlük kívánt összeget szavazták meg egyhangy nagy lelkesedéssel, hanem olyan közönségnek is voltak, melyek a kért összegben felül még 5-10.000 koronát beigérték és szavaztak meg. Ezenkívül részt az uradalmak, részint a községek a szükséghez képest elegendő mennyiségben ingyen területet, ingyen követ és

Eldondolta, hogy óstobaság volt, a mit cselekedett s konstatalta, hogy nem volt érdemes fölmenni, mert im minden emléket elmossa az első félóra, melyet a természet néma szemléletének szentel. Nem hozott magával semmit, a mivel gazdagabbnak érezné magát.

Semmit . . . No ezt talán még sem lehet mondani. Nem lát még egészen tisztán, hanem érzi, hogy a legközelebbi multja mégsem egészen üres.

Szerette volna magát elítelni s jól csett volna neki, hogy az első tavasszi nap lefőzze az egész telet. Bántotta, hogy nem mondhatja ezt ki határozottan.

Sorra vette összes emlékeit. Mint gyorsan váltakozó panoráma surrantak el előtte elmosódó képei a lezajlott évadnak. Százával tüntek el az alakok s még nem akadt egye sem, mely közlebről érintette volna.

Egyszerre nagyot dobbant a szíve.

Pál Vikit jelent meg előtte. Nevetni akart, de nem sikerült. Valami érhetetlen, szentimentális, ábrándos hangulat fogta el. Ráhajtotta a fejét a karjára s szempillái alól mintha félálomban tekintne végig a fehérrel váltakozó barnás ugaron, mely a kastélylal szemben terül el, tartózkodás nélkül engedte át magát ez idegeket bizsergető lányos álmodozásnak . . .

Azért, hogy Pál Vikit megismerje, nem volt szükséges Pestre mennie. Sokszor fordult meg náltuk, hiszen valamelyik nagynéni révén atyafiságot is tartottak.

Mégis Vikit volt a központja a pesti emlékeknek. Jól szívelhette azelőtt is, de olyan közel sohasem érezte magát hozzá, mint ott fenn, a bátermek, az aszfalt, a jégpálya léha társadalmában. Volt valami a szemében, a mi megkülönböztette a hétköznapi, ugynevezett tucatebektől. Máskülönbem nem tartozott a szép emberek közé. Meglehető közönséges arca volt. Bajusza lekonyult, feje bulgán a maga egész teljében kiszűtt a holdvilág. Ellenben udvarias és szellemes volt, e tekintetben az első közé tartozott.

Kedélye furcsa vegyülete volt a mélységnek s a cinizmusnak. Kissé életuntak is látszott, de ezt nem hitték el neki. Tul volt a harmincon, de fiatalabbnak látszott, bár nézeteit, modorát inkább az öregek világából vette. Nem volt csoda, ha Tercsi néha tréfásan Vikit bácsinak nevezte . . .

A bálo'ba csak Buzyék kedvéért járt el. Keveset táncolt s látszott rajta, hogy nem nagyon mulat. Tercsi mégis, mikor összehasonlította a többiekkel, magában neki itéle a palmát . . .

Kedden este jöttek meg Pestről s csütörtökön reggel nagyon örültek neki, mert az előtte való napon furcsa dolog történt.

Két ur jött Pestről, hogy megkérjék Tercs, kezét — egy harmadik számára. Bankhivatalnok csinos fizetéssel. Úgyes ember, a kinek van jövője. A kereskedelmi bálon ismerkedett meg Tercsivel, de akkor nem nyilatkozott s a leányra sem tett különösebb hatást, mint a többiek. Mégis volt lepette nagyon mikor meghallotta, hogy azok az urak (az egyik egy ismerős gabonakereskedő) minő járatban vannak. Az öregek nem akartak a leány nélkül határozni, Tercsi pedig gondolkozási időt kért. Az urak azzal mentek el, hogy ha tagadó írásbeli választ nem kapnak, egy hét mulva emberükkel együtt jönnek.

Igy találta Vikit Buzyékat. Az öreg asszony elmondott mindent s komolyan a tanácsát kérte Vikinek, mert hogy nem volna rossz parti ez a férfi, de hát nem ismerik mégsem eléggé egymást. Aztlan nem is sietős, hiszen Tercsi most mult tizenhat éves.

Az öreg Buzy sóhajta ment át a másik szobába, Tercsinek meg eszébe jutott, hogy jó volna ibolyát szedni. Gyönyörü idő volt. Az erdő még fehér volt belül, de a bennálló fák alatt az erdőszelel, a kihajtó cserjék között moha, fű és vadhere zöldült. Ilyen helyeken szeret meghúzódni a fehér ibolya is . . .

Viki azonnal kész volt Tercsivel tartani.

Félóra mulva ott csörtettek a bokrok alján

Szlanyinka Ferenc
férfiszabó
Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szá.n.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legjutányosabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

— **Beiratások.** A helybeli felső kereskedelmi iskolában a beiratások f. é. szept. 1. 2. 3. napján d. e. 9-12 óra között eszközöltetnek. Ugyane napok délutánján 2 órakor kezdődnek a javító és pótvizsgálatok. — A női kereskedelmi iskolában a beiratások szept. hó 5.-10.-én d. e. 9-12 óra között eszközöltetnek a felső kereskedelmi iskola igazgatóságánál.

— **Az iparkamara üztündija.** Egy helybeli iparossegépet szép kitüntetés ért. Keresztes József rezontósság (Richter Engelbertnél) nyerte el a budapesti kereskedelmi és iparkamara egyik 600 koronás üztündiját, melyet Ő felsége megkoronázásának 25-ik évfordulója emlékére alapítottak. A hatal segéd az ércöntést fogja tanulni külföldön. Örvendünk, hogy a Kamara a három segélyezett közé egy városunkbelit is felvett. Így kívánja az igazság is! De dicseret illetheti a helybeli iparossegédek közül azokat, kikben van ambíció s vállalkozási szellem. Most már csak a szerencsés ifjun a sor, hogy bizonyítsa, miszerint a Kamara nem érdemtelenné adott segélyt!

— **Városi mézárások.** „Mivel a helybeli mézárások az alacsony marha-árak mellett is gazdaságosnak a magas husárakhoz, a tanács elhatározta, hogy a jövő héten próbavágást eszközölt, hogy megállapíthassa, mekkora haszonra dolgoznak a mézárások. Ha ez a haszon tulmagas volna, akkor a város felhívja a mézárásokat a husárak leszállítására s ha e felhívásnak nem lesz meg az óhajtott eredménye, akkor a város állít fel mézárásokat. A város által próba céljából levágandó állatok húsát értesülésünk szerint a jövő szombaton és vasárnap fogják kimérni a jelenlegi árknál valamivel olcsóbban. — Itt említjük meg, hogy a város a husárak rendezése céljából legközelebb külön szabályrendeletet fog alkotni, mellyel kötelezni fogja a mézárásokat, hogy a levágott állatok egyes részeire külön-külön árakat szabjanak és a husárakat állandóan kifüggesztve tartásuk. Meg lesz állapítva a szabályrendeletben az is, hogy mennyi nyomtatékot szabad a husra ráadni. Aki a szabályrendelet ellen vét, kihágást követ el s így büntetésben részesül. — Tervbe van véve egy közlélmzési bizottság szervezése is, mely folyton figyelemmel kíséri városunk élelmzési viszonyait.“

Ehhez mindössze annyit hozzátenni valónk van, hogy nem Székesfehérvárról szól az ének. — De nem is szükséges, hogy mindig a magunk kárára okuljunk. Ugy látszik, a mi mézárásaink ezidőszent sokkal becsületesebbek, mint a szombathelyiek, mert a tanács nem tart szükségnek velük szemben semmiféle intézkedést tenni. — Ez helyesen van így. Örülünk, ha mézárásaink megértének a lelkiismeret szavát, és sohasem jutna eszükbe kihasználni a szegény emberek nyomorát a maguk boldogulására. Végre, ha a gazdák az óriási takarmányhiány miatt potomon veszteséget el a szarvasmarháikat, ebből ön-

ként következnek, hogy a husáraknak is le kell szállaniok, mert a közönség ugys érzi az idej inséges esztendő súlyát. Kívánjuk, hogy ne legyen szükség a mi mézárásainkkal szemben a fenti erélyes intézkedésekre. De figyelemmel kísérjük a dolgot, és — mint a közérdek képviselője — ha szükségét látjuk, a legerélyesebben fogjuk sürgetni a közönség érdekeinek megóvását.

— **Örököszt keresnek.** Szitt Antal nevű, vagyos bpesti iparos nemrég hunyt el Budapesten. Végrendeletében örökösül Szitt Gábort nevezte meg, aki állítólag Bocsfa (Pozsonymegye) községből származik. Ámde Bocsfán senmit sem tudnak az örökös hollétéről. Most tehát Pozsonymegye árvaszéke az örököszt mindenütt keresteti.

— **Betörés.** A helybeli református lelkészlak várja új lakóját, a ki minden valószínűség szerint Miklós Géza személyében rövid idő múlva egészen csöndben el is foglalja majd helyét. A nagy csöndességet, mely a lelkeszi lakban uralkodik, valaki meg akarta egy kissé zavarni. Szegény Tatay bácsiról a nemrég elhunyt ev. ref. lelkészről mindenki tudta, hogy a földi javak nem gyakoroltak rá nagy vonzerőt s a kincsekben sohse bővelkedett. Meghalt s mivel életében nem volt vagyona, halála után sem maradtott ilyesmi utána. Valami gézengúz azonban mindenáron a saját szemével akart mindenről meggyőződni s a kerten keresztül behatolt a lakásba, vesővel előbb az ablakot, aztán a szekrényeket feszegette ki, sőt még az ágyruhákat is összedobálta. A sikertelen kísérlet után minden valószínűség szerint mérgeződé hagyta el a csöndes szobákat s Tatay hagyatékának ismerősei szerint legfeljebb néhány pár csizmával, meg egy gonosz lelkiismerettel lett gazdagabb. A rendőrség érdeklődik a gazember iránt. De ugy látszik nem nagyon sok sikerrel.

— **Gazdátlan csikó.** Martonvásár község-házában a napokban egy 4—5 hónapos, sötét pej (homlokán kis csillag) csikót találtak gazdátlanul kőbornlva. Tulajdonosa a község előjáróságánál átveheti.

— **Szerelm és marólug.** Közönséges mindennapi történet, a mi tulajdonképen alig is számít az újdonságok rovatában. Kerschbacher Róza helybeli illetőségű helynelküli cselédeleány szerelmi viszonyt folytatott a hadsereg egyik nyalka vitézével. Szerették is egymást, veszekedtek is, ki is békültek annak rendje és módja szerint, akárcsak a házasságra készülődtek volna. A barátság következményei lettek, mire a hadfi elhídegült, a leány pedig marólugot ivott. Előbb Vizteleky Frigyes, majd dr. Bierbauer Viktor orvos siettek segítségére, megjelentek a mentők is, kimosták a szerencsétlen öngyilkosjelölt gyomrát, aztán pedig beszállították a Szt.-György kórházba, a melyet bizonyára rövid idő múlva el fog hagyni, minthogy állapota épen nem veszélyes.

— **Késelő cigány.** A véletlen „szerencse“ egyszerre kedvezett Lakatos Istvánnak: Kolompár Máriának egy elhullott malac föllelésében. Csakhogy a nagy örömben egyik sem gondolt arra, hogy a pazar pecsenyét a másikkal megossza. Birokra ment a dolog, amelyben természetesen az erősebb lett a győztes: ebben egyébként nagz segítségére volt az a bicska, a melylyel Kolompár Márít fejbe szurta. — A malac-hecc epilógusa a bíróság előtt fog lejátszódni.

— **Megszűntek a fogságból.** A zámolyi búcsu két hőse: Pál István és Bencsik János egymást jól helybenhagyván, a községi zárkába kerültek. A hely „kellemei“ kiegyenlítették közöttük az ellentéteket és együttes erővel feszítették fel az ajtót és a folyosó ablakát. Hogy az ilyké visszazszerzett édes szabadság koserüvé válik, az természetes, mert a bíróság nem ismer tréfát.

— **A ragadós állati betegségek legutóbb hiv. kimutatása.** Fejér vármegye. **Veszélyesség:** székesfehérvári Moha, Nadap, Pátka; váli Pázmánd. **Ragadós száj- és körömfájás:** móri Balinka, Bodajk 12 u.; sárbogárdi Alap, Hercegfalva 17 u., Nagylók, Sárszentágota 1 l.; székesfehérvári Aba 3 u., Füle, Inota 29 u. **Rühkór:** váli Tárnok 10. **Sértésorbánc:** sárbogárdi Sárszentágota 2 u.; székesfehérvári Csász 6 u., Nádasladány 13 u., Seregélyes. **Sértésűsz:** adonyi Adony, Ercsi, Pusztaszabolcs 1 m., Rácalmás 4 u.; móri Balinka 5 u., Csákberény 10 u., Csórákó 12 u., Magyaralmás 9 u., Pusztavám 25 u., Söréd 10 u.; sárbogárdi Hercegfalva 8 u., Pusztagegres, Sárszentágota 2 m.; székesfehérvári Csór 10 u., Gárdony 1 u., Iszkaszentgyörgy 16 u., Seregélyes; váli Baracska, Bicske, Csabó 3 u., Felcsut, Martonvásár, Mány, Sóskut, Tabajd 7 u., Tárnok, Tordas 4 u., Váli, Vértesacska.

Egy tanuló felvétetiki

Knazovitzky Béla

férfi-divat-
és rövidáru-üzletében.

2817

6-1

Jelzalog és tisztviselői törlesztéses kölcsönök.

Kölcsönök földbirtokra és házakra. — Tisztviselői törlesztéses kölcsönök állami, megyei, városi hivatalnokok, katonatisztek, vasuti- és posta-hivatalnokok részére, esetleg kezesek nélkül — fizetés előjegyzés mellett — 10—20 évig terjedő időre.

Felvilágosítással szolgál:

Takács Dezső, bankbizományos

*** Székesfehérvár, Sas-utca II. szám. (Iroda az emeleten.) ***

2815

5-2

Legelegánsabb cipők

készülnek Csúcs István kitűnő hírnevű cipész műhelyében. Pompás választékot tartok mindennemű lábbeliekből, melyeknek kitűnő minőségeért felelősséget vállalok. Leghíresebb angol cipőkrémek és cipőfénymazak. **Raktár Székesfehérvár, Nádor-utca (Eisenbart óras mellett.)** 52-16

2729

**BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ**

**NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
ÉS KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLEKELVE VAN!**

Elsőrangú bútörüzet.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy saját műhelyemben készült asztalos munkákból raktártartok a

Kórház-utca 4. sz. alatt (saját ház).

Raktáron vannak: úri-, háló-, ebédlő-, szalon-, előszoba- és konyha-bútorok a leg-szolidabb kivitelben, melyeknek jóminőségért felelősséget vállalok.

Főelvem odairányul, hogy ezen szakmában előforduló silány gyári munkák által félrevezetett közönség helyben találjon szolidan készült bútorokat.

Elvállalok továbbá minta és rajz szerint választott bútorok készítését bármily kivitelben, ugyancsak mindennemű asztalos munkákat jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség b. figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

NYARI GÁBOR,
52-10 épület- és bútor-asztalos. 2773

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy 34 év óta fennálló

könyvkötő üzletemben

egy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdiszesebbet is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötését a leg-jutányosabb árért pontosan elkészítem.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

kiváló tisztelettel

Friesz József,
2713 52-22 könyvkötő
Székesfehérvár, Iskola-utca 3. sz.

Elsőrendű szabó-
üzlet, annál is inkább,
mert szabásza a kitűnő szabó-
ról méltán híres: **Szirkovics András.**

TÜGL LAOS főmestere
Székesfehérvár, Kossuth-utca 15. (a postával szemben.)
Készít mindennemű polgári öltöny-
ruktát és libériát a leg-
tányvisebb árban.
2705 52-12

Egy háztartási mérleg ingyen.

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szét tülhalmozott raktáromból világírtú és kiválósgukért általánosán kedvelt

mexikói ezüst áruimat

és pedig:

6 darab	mexikói ezüst asztali kését,
6 "	" " " evő-villát,
6 "	" " " evő-kanalat,
12 "	" " " kávé-kanalat,
6 "	" " kiváló dessert-kését,
6 "	" " " dessert-villát,
1 "	" " mex. ezüst levesmerítőkanalet,
1 "	" " " tejmerítőkanalet,
2 "	" " eleg. szalon asztali gyertyatartót

46 drb összesen csak frt. 6.50

Minden megrendelő ezenki-vül jutalmképen egy szavatoság mellett pontosan működő 13 és fél kilo hordképességű háztartási mérleg-et kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is), melynek tartósságáért és kiváló minőségéért 25 évi jótállást vállalok. Szétküldés utánvétel történi az európai raktárból:

2708 20-5

Scheffer D. Sándor Budapest,
VIII., Bezerédi-utca 3. sz.

Tömeges vételek

és a legolcsóbb bevásárlási források felkutatása folytán hihetetlen olcsó áron ajánlhatom a t. c. vevőközönségnek raktáromon levő áruimat.

Használt, de jókarban levő **vaságyakat**, míg a készlet tart 3 koronáért, minden méretű és minőségű szalvasat 19 fillértől kezdve árusíthatok. A legkülönbözőbb fajta szegek 10 kgrmként 3 koronáért, ugyancsak mindennemű uj- és avét vasak, vaseszközök, gazdasági gépek, kocsi és szekértengelyek minden sulyban és alakban, cementárúk, rétegfémek, kátrány és aszfaltpapírok gyári áron kaphatók.

Elsőrendű, igen szapora meszet 2.40 koronához szállítok, porosz kovács szenet pedig 3.60 koronáért.

A t. c. közönség szives pártfogását kéri

Grosz Bernát
a dr. Heidberg-féle aszfaltpapírok egyedüli elárúsítója.

Telefon: 122. Rác-utca 5. sz.
2681 52-29

KNAZOVITZKY ELEMÉR

vas-, szerzám- és konyhaberendezések üzlete

SZÉKESFEHÉRVÁR,
a „Magyar Király” szálloda átellenében.

|| TELEFON: 149. sz. ||

A legolcsóbb árakban,
szolid kiszolgálás mellett kaphatók

2812 az összes 30-5
vasáru-cikkek.

Művészi freskók

Oltárképek s mindennemű Egyházi festmények

készítésére, vagy restaurálására a legjutányosabb árért vállalkozom.

Ugy ezekben, mint tájképek, továbbá természet és fénykép utáni arcképek festésében 15 évi gyakorlattal bírok.

Az eddig festett képeim több ezerre rugnak, így azok felsorolása lehetetlen; de fel-
említem, hogy Székesfehérvárott a zirci, Liptó-Szt.-Miklóson, Lócsén, Alsó-Kubinban stb. stb. a rk. templomokban számos freskót és oltárképet festettem. Azonkívül megrendelőimnek vagyok szerencsés nevezhetni gróf Zichy Jenőt, dr. Károly János nagyprépostot, Vajda Ödön főapátot, báró Fiáth Pál és Kürthy László főispánokat és sok más főurat.

2778 52-9

Zsolt József
festőművész, Székesfehérvár, Simor-u. 21.

Olajfestésű oltárképek:

Méret cm.	60 100	70 130	90 160	100 170	125 200	160 250	180 280	220 300
Korona	23.—	35.—	50.—	60.—	90.—	110.—	150.—	180.—

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.